

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 18. De impedimento sponsaliorum, seu publicæ honestatis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](#)

impedit contrahendum. Inde enim pater, ex solemnitate pendere quod professio seu votum solenne castitatis, dirimmat matrimonium; quae solemnis (sicut & approbatio religionis) cum sit tantum de iure Ecclesiastico, ex cap. vnicō De voto in 6. pariter de iure tantum Ecclesiastico erit impedimentum, quo matrimonium reddit inuidum.

Cuius impedimenti constituendi causa fuit, quod Ecclesia aduerteret, nihil cum sic contrahenti p̄ esse profectum remedio paenarum, quibus illi subiectebantur per aliquot canones, qui habentur 27. q. 1. vt nec cum sacro ordine initiatis, remedio paenarum quibus subiectebantur per aliquot item canones relativos distinct. 27. 28. & 31. Quapropter eadem Ecclesia ad tollendam verisque omnem matrimonij spēm, duo hæc impedimenta instituit, quibus ipsum dirimeretur, prout ante ostensum est de impedimento sacri ordinis: & de impedimento professionis facta in religione approbata, constat ex cap. Meminimus. Qui Clerici vel voluntates, & ex cap. vnicō De voto in 6. Tale autem matrimonium contrahere attentes incurvunt ipso facto in excommunicationem per Clementinam vicā De consanguinitate: de qua Sanchez videri potest lib. 7. disput. 48.

Ad ea vero quæ Henriquez habet pro sententia contra ria, respondendum est, tantum ostendere quod iure naturæ illicitum sit matrimonium, quo castitatis votum violatur. Nam aliqui: nimis multum probaret, nempe votum etiam simplex castitatis dirimere matrimonium: cum quoad Deum, vt ante habitum est, non minus obliget, quam solemne: ita ut solemnis, quæ consitit in acceptatione voti facta ab Ecclesia nomine Dei: de se, & quoad Deum non adferat matrimonio maius impedimentum, quam votum simplex.

Porro de eo quod peculiare est in nostra Societate Iesu, vt qui tria simplicia paupertatis, castitatis & obedientiae vota, explete nouitatis biennio in illa emiserit, fit incapax matrimonij, ab ipsoque contractum sit inuidum. Videri possunt Henriquez lib. 12. cap. 5 §. 5. & 6. ac Gregor. à Valent. tomo 4. disput. 10. q. 5 punto. 3. vbi de impedimento voti. Nobis sufficit autoritate Apostolica id esse definitum à Gregorio 13. bullâ quæ incipit Ascendente Domino: edita anno à Christo nato 1584. octaua calend. Junij.

Delicentia vxoris requisita vt vir licite promoueat ad sacros ordines, vel consummato iam matrimonio possit licite religiosus fieri, & vicissim de licentia viri, vt ipsius vxor licite fieret religiosa, tam multa occurruunt dicenda vt compellat ea relinqueret videnda apud Thomam Sanchez lib. 7. vbi ea persicetur abunde à disput. 32. ad 41. vñque. id enim videtur consulitus quam prolixitate nimia, fastidium parere in re cuius usus est admodum rarum.

CAPUT XVIII.

De impedimento sponsaliorum seu publica honestatis.

SUMMARIUM.

126 Diversitas huius impedimenti secundum ius antiquum, & secundum ius novum Concilij Tridentini.

127 Quod defectus omnino oculatus, scilicet de iure requisita ad finit, non obsecit quoniam si locus huic impedimento.

128 Quatenus sponsalia de presenti inducant istud impedimentum.

129 Quatenus idem inducant sponsalia conditionata, aut contracta a parentibus nomine filiorum, aut de presenti ab imberibus.

A Nte Concilium Tridentinum sponsalia, seu promissiones futuri matrimonij etiam inuidula, dummodo non obsecit conditionis, impediabant dirimebantque matrimonium usque ad quartum gradum ex cap. Sponsam, & cap. Ad audienciam De sponsalibus, & ex cap. vnicō cod. tit. in 6. Eo, nimis modo quo dicetur postea de gradibus affinitatis: cuius species quædam est, propinquitas ea, quæ ex sponsibus nascitur inter sponsum & consanguineos sponsos, & vice versa inter sponsam & consanguineos sponsos. Ipsum autem Concil. Trid. scilicet 24. cap. 3. De refut. matrimonij duo statuit: quorum prius est, nulla sponsalia matrimonium impedit nisi valida essent. Posterior vero, neq; sponsalia valida dirimere matrimonium ultra primum affinitas gradum.

Itaq; nunc temporis, qui sponsalia valide contraxit, si nolit vel non possit completere matrimonium promissum, nequit in uxorem accipere sponsa matrem vel filiam: poterit autem accipere quamcumq; aliam ipsius consanguineam, nisi aliud impedimentum obsecet quam sponsalorum. Similiter nec sponsa potest accipere sponsi sui patrem, vel fratrem, vel filium, potest autem accipere quemcumque alium ipsius consanguineum. Qua de re late Sanchez lib. 7. De matrimonio disput. 68.

A D U E R T E autem primo, Quando sponsalia censentur de iure valida, eo quod nullum iuris impedimentum intercedere obseruetur: sed inuidula sunt reuera, ex defectu interioris consensus, locum esse huic impedimento, quando tu talis defectus non manifestatur sufficienter ad fidem faciendam in foro externo. Ratio est, quia cum nihil ad sponsaliorum validitatem in exterioribus deest omnino: solusque consensus internus ad eam desideratur: tantum scandalum, tantaque inhoneftas exurgit ac si vero animo eadem sponsalia contracta fuissent. Qua de re pluribus Sanchez ibidem num. 13. & 14. Addens in 15. idem paratione dicendum: sicut quoties sponsalia essent nulla, ex quocumque alio defectu occulto: vt ex interno voto castitatis, aut non nubendi. Quod vero perpetuum sit hoc impedimentum, ita ut minime extinguitur sive sponsi sive sponsæ morte, idem notat in sequenti num. 20. Quodquidem videtur fas sit indicari in supra citato ca. Sponsam, illa formula loquendi: Nullus aliquo modo potest sibi matrimonium copulari.

Aduerte secundo, cōsequentes esse ex hoc impedimento: eum qui cum aliqua contraxit sponsalia, & postea cum sorore ipsius contraxit de praesenti, teneri relicta posteriore, si nondum eam cognoverit, priorem ducere: quia cum eadem contractum matrimonium est nullum. Dixi. Si nondum cognoverit: quia ex secunda copula impedimentum matrimonij, erit affinitatis de quo in sequenti cap. 20: scilicet 2. videtur Sanchez in eadem disput. 68. num. 24.

Aduerte tertio, quod late tractat Sanchez lib. 7. disput. 70. Quod sponsalia quæ dicuntur de praesenti, suntque matrimonium ratum non consummatum, nihil esse immitatum à Concil. Trident. prout declarauit Pius V. in bullâ quæ incipit Ad Romanum, edita anno Domini 1568, calendas Junij; ita ut adhuc per cap. vnicum De sponsalibus in 6. ex matrimonio rato non consummato, quantumcumque inuidido, istud impedimentum publica honestatis dirimere matrimonium usque ad quartum gradum vigeat: nisi inuiditatis effet ex defectu consensus, coequo manifesto: qualis est in pueris nondum capacibus dol, & in amentibus: aut qui probatur sufficenter ad fidem faciendam in foro externo: vt cum ostenditur contractum esse per metum cadentem in constantem virum, aut esse erratum in persona, cum praebetur: aut non fuisse in personam determinatam prout exigit consensus ad matrimonium requisitus: cum talen exigetur etiam ad sponsalia habeatur ex eodem cap. vnicō. In cuius proinde fine statutur istiusmodi impedimentum nouori ex sponsalibus incertis: qualia sunt: si quis Titio dicat, Promitto me in uxorem acceptum vnam ex duabus filiabustus. Talem vero defectum: quando latet, non sufficere ad impedimentum istiusmodi excludendum, ostendi potest eadem ratione qua paulo superioris idem ostensum est quoad sponsalia de futuro.

Aduerte quarto, ex eodem cap. vnicō §. finali, hoc impedimentum non oriri ex sponsalibus conditionatis, ante adventum conditionis: ob defectum scilicet cōsensus qui suscepitur usque ad eudem adventum. Id quod annotans Sanchez in sequenti disput. 69, addit primo, adueniente conditione, sicut sponsalia redduntur absoluta, & habent consensus perfectum, ita & iudicere istud impedimentum publica honestatis. Secundo, sponsalia pendente adhuc conditione inita cum foro illius, quæ sub conditione despontia fuit, non inducere istud impedimentum, quia sunt nula: ut ipote quæ seruari non possunt absque peccato: quo contra iustitiam promissio prius legitime facta violatur. Tertio, vt hæc procedant, conditionem debere esse de futuro, quia de presenti aut præterito non suspendit consensus expectatione. Item esse contingenter: quia necessaria, habet de praesenti effectum certum: vt cum dicitur Ducā si fol

127.

128.

129.

eras

cras oriatur. Itemque esse possibilem & honestam, quia impossibilis & turpis habetur pro non adiecta. Ac demum tamē esse quam ipsa sponsalia non includant, ne quidem tacite: cum aliqui frustra apponatur: vt si dicatur Ducam te si vixeris, aut si consenseris, nec enim aliter potest ducere.

Aduerte quinto, nec oriri ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine consensu plurorum, iuxta caput vnicum §. finali. De desponsatione impo. in 6. Secus vero si idem filii consenserint sive expresse sive tacite: vt si prelentes fuerint: nec, cum iam essent dolci capaces, contra dixerint, ex eod. cap. §. Porro. De qua re Sanchez in *praeed. disput.* 68. num. 18. & 19.

Aduerte postremo istud ipsum impedimentum oriri ex matrimonio per verba de presenti contracto inter impubes, aut inter puberem & impuberem, in quo malitia non supplet atatem: quia si nullum aliud interueniat impedimentum validitas tale matrimonium vim habet sponsaliorum ex eod. cap. vniico §. 2.

C A P V T X I X.

De impedimento duplicis criminis puta homicidij & adulterij.

S V M M A R I V M.

- 130 Due conditiones communes homicidio & adulterio, quoad effectum huic impedimenti, & tres propria homicidio.
 131 De conditione, vt homicidium fiat ad finem contrahendi matrimonium, an sit necessaria.
 132 Ex quo adulterio impedimentum istud oriatur.
 133 Differentia in hac re inter homicidium nudum, & homicidium conjunctum cum adulterio.
 134 Conditiones requisite vt hoc impedimentum oriatur ex adulterio coniundo cum matrimonio inito cum adulteria, aut cum promissione de ineundo, facta ei adhuc viuenti propria adulteri vxore.
 135 De ea, quod adulterium debeat esse verum.
 136 De alia, quod promissio matrimonij debeat expressa esse signo: & quid si non ex animo sed sicut id fiat. Quid item, si promissio sit conditionata.
 137 Responso ad dubia, An ad hoc impedimentum requiratur, vt promissio matrimonij sit iurata: & An requiratur ut sit reciproca.

130. **C**RIMINA homicidij & adulterij quoad effectum impedimenti matrimonium conueniunt in duobus. Vnum est, quod non impediunt si animo tantum aut cogitatione non autem opere compleantur. Alterum est, de quo alii citatis Sanchez lib. 7. disput. 78. num. 21. quod non impediunt cum quacunque persona, sed solum cum ea, quae conscientia & particeps talis criminis: homicidij inquam aut adulterij.

S E C T I O P R I O R.

De impedimento homicidij.

I Mpedimentum homicidij habetur ex cap. 1. ex cap. Super hoc, ex cap. Significasti De eo qui duxit in matrimonium, & ex cap. 1. De conuers. infidelium. Aliquot autem conditiones requirit ut fortius efficiunt suum dirimendi matrimonium.

PERIMA est: vt occisio sit non cuiusvis hominis; sed coniugis, hoc est: vt maritus occiderit vxorem, vel etiam vxor maritum, prout multis citatis docet Sanchez in *eadem disput.* 78. num. 8. Nec refert sive per se occiderit, sive per alium; consulendo, vel iubendo vt in *praeed. num. 5.* idem multis quoque citatis, docet argumento cap. primi, De conuers. infidelium. Non sufficere autem ad inducendum istud idem impedimentum, vt quis ratus habuerit quod factum est, si nihil ad illud contulerit: idem num. 6. *l. res item citans*, bene probat: quia iura memorata, ad hoc impedimentum requi-

runt machinationem ad nece coniungi inferendam: quia machinatio interuenire non potest nece iam illata. Adverte vero, quod ille subiungit num. 7. ad hoc ipsum impedimentum inducendum requiri, vt machinatio effectum fortifiatur: quia in cap. Si quis viuente 31. quæst. 1. vbi illud statuit, aperte exigitur aetius consummatus illis verbis. Occidisse

noretur.

S E C V N D A conditio est, vt ambæ illæ personæ, que matrimonium post peractam contrahant, in eam conspirauerint. Nam si sola coniux machinata est cædem viri, altera persona non conspirante: vel eadem persona sola machinata est absque coniugatione coniugis præfatae, matrimonium potest esse validum, nisi adulterium interuenit. Quam esse communem Canonistarum sententiam ad cap. Super hoc. De eo qui duxit in matrimonium, nota Naur. in Eccl. cap. 22. n. 46.

TERTIA conditio est, vt non tantum facta sit cædes coniugis, & ambæ personæ illam machinata sint: sed etiam id fecerint eo fine, vt postea matrimonium inter se conserherent. Hanc negant quidem plerique, quos refert Sanchez in *eadem disput.* num. 13. Sed multo plures eam affirmant, *ibid.* ab eodem authore memorati. Probatur vero: quia ratio & finis inducendi tale impedimentum fuit, ne coniugis coniugem vita priuaret ad fruendum coniugio alterius persona, quam deamaret. Quia ratio non habet locum quoties coniugis inter se & non tendit eo, vt alius matrimonium ineat in ter personas machinantes: adeo ut supra istud ipsum impedimentum inducentia non extendatur ad hunc casum. Si obijcas, non dari textum expressum per quem id ostendatur. Respondet sufficere vi id possit colligi: sicut colligitur ex cap. Si quis viuente 31. quæst. 1. illis verbis: occidisse notetur. Nam vt bene ait Sanchez illa dictio Notetur, innuit malitiosam mortis coniugis procurationem in famia dignam: qualis maxime est ea, quæ diriguntur eo, ut matrimonium cum adulterante contrahatur. Addit idem num. 14. sufficere in hac re vt alter ex machinabibus, matrimonium intendat. Et subsequenter ex proposita conditione colligit: tum alia, tum quod non sit locus huic impedimento, si coniugi & adulteris cum ipso, interficiant communis consensu alterum coniugem, non vt matrimonium inter se ineat, sed vt liberius vacent libidini, aut ob alium finem.

Cæterum sententia eorum qui propositam conditionem negant, procedere potest quoad forum externum, vt idem Sanchez *ibid.* num. 19. annotat. Quando enim ambæ personæ machinata sunt mortem, illæque postea matrimonium inter se contrahant, Iudex merito potest presumere, quod machinata sint intentione postea contrahendi, nisi ex magnis conjecturis opposita intentio probetur. Quoad forum conscientiæ autem non potest procedere, dato quod talis intentio vere non adserit: quia in eo foro non statut presumptioni, sed veritati. Addendum adhuc est obiter: huic impedimento non subiici quidem infideles, cum sit solo iure Ecclesiastico inductum. Nihilominus ex cap. 1. De conu. infidel. habere locum, quantumcumque altera persona tunc fuerit infidelis, cum cædes est facta: ita vt si eadem postea ad fidem conuerteret cupiat matrimonium contrahere cum altera persona, particeps illius scleris, iam tunc Christiana, non possit sine dispensatione.

S E C T I O P O S T E R I O R.

De impedimento adulterij.

DE adulterio prout est alterum crimen dirimens matrimonium agitur 31. quæst. 1. & extra, titulo De eo qui duxit in matrimonium eam quam polluit per adulterium. Adveniendum est autem ex cap. Significasti eodem titulo, simplex adulterium non efficere matrimonium inualidum, ne quidem contractum inter personas, a quibus illud commisum est. Ut igitur matrimonium inualidum sit ex adulterio: operetur huic coniunctum esse vnum ex tribus his peccatis: nimur quod persona adulteria interficiat coniugem, vt postea ducat eam cum qua adulterium commisit, ex cap. Si quis viuente, in citata quæst. 1. & ex memorato cap. Significasti, & ex cap. 1. & 3. eodem tit. Vel quod persona adultera